

A választmány jelentése az E. M. E. 1936. évi működéséről.

A közgyűlésnek teendő szokásos évi beszámoló választmányunknak egy év alatt az E. Múzeum-Egyesület érdekében kifejtett munkáságáról és az Egyesület életében egy év alatt történt eseményekről van hivatva számot adni. Egy darab multat igyekszünk tehát a jövő számára átörökíteni.

A mult elbirálása mindig a jelenen keresztül történik, még akkor is, ha a történetíró nem hajlandó ezt magáról elismerni. Mi pedig oly közel állunk a most letűnt év eseményeihez, hogy készséggel elismerjük, miszerint mint az 1936. év történéseinek cselekvő és szenvedő alakjai, még mindig az események hatása alatt állunk. Még friss a fájdalom szívünkben, melyet a köznek mindig szolgálni kész, fennkölt gondolkozású elnökünknek, szentgyeydi és czegei Wass Béla grófnak, halála ütött. Wass Béla gróf az E. Múzeum-Egyesület ügyeinek intézésében évtizedeken keresztül résztvett mint választmányi tag, az elnöki tisztét 1925 február 21-től élete utolsó napjáig, 1936 szeptember hó 1-ig, töltötte be. Közéleti működésben gazdag életét a tudomány-szeretet, főleg a természettudományok megbecsülése jellemezte. Hanynatló korában is mindig az egymás iránti jóindulat és megértés hirdetője volt. Emlékét kegyelettel őrizzük s intő szavait, a mindenkivel szemben való „jóindulatot és megértést“, az E. Múzeum-Egyesület eddig is mindig hirdette s hihetőleg ezután is gyakorolni fogja. Megboldogult elnökünk emlékére két hálás unokája, gróf Wass Albert és báró Atzél Ede, a november hó 2-án kelt bejelentés szerint, az E. Múzeum-Egyesület javára ötvenezer lejes alapítványt létesít. Az alapítványi összeget öt éven belül évi egyenlő részletekben ígérk befizetni. Az alapítvány rendeltetését a választmány „legjobb belátása szerint állapíthatja meg“. Fogadják a nemes gondolkozású alapítványtevők ezuton is a hálás köszönet nyilvánítását. Az 1937. január 29-i ülésen a választmány kimondotta, hogy az elhunyt elnök személye iránti kegyeletből az elnöki széket egyelőre betöltetlenül hagyni javasolja a t. közgyűlésnek.

Az E. Múzeum-Egyesület első vonalban álló szellemi vezetőinek sorában az 1936. év új embereket állított az élre. Az 1935-ben elhunyt dr. Szádeczky K. Gyula helyébe a Természettudományi Szakosztály dr. Páter Béla ny. gazdasági akadémiai igazgatót, a városunkból elköltözött és lemondott dr. Veress Ferenc elnök helyébe pedig az Orvostudományi Szakosztály eddigi tevékeny titkárát, dr. Koleszár Lászlót, állította. Mindkét szakosztályi elnök nemcsak szakosztályunknak, hanem az egész Egyesületnek régi, lelkes munkása, kiktől választmányunk sokat vár.

A szakosztályok a letűnt évben összesen 25 népszerűsítő és 25 szakelőadást tartottak, mégpedig a Bölcsész-, nyelv- és történettudományi Szakosztály tartott 7 népszerűsítő és 4 szakelőadást, a Természet-

tudományi Szakosztály 10 népszerűsítő és 3 szakelőadást, az Orvostudományi Szakosztály 7 népszerűsítő és 18 szakelőadást (8 ülésben). A Jog- és társadalomtudományi Szakosztály előadásai közül az 1936. január 1—december 31-i időre csak egy előadás esik. Biztató jelt látunk azonban arra, hogy a Jog- és társadalomtudományi Szakosztály is fokozottabb tevékenységbe kezd s felhagy azzal az eddig vallott elvvel, hogy mindaddig semmi működést nem fejt ki, míg az ostromállapot és cenzúra miatt korlátozva van működésében.

Örvendetes tényként kell megállapítanunk egyébként, hogy az 1936. év folyamán a városunkban hirdetett előadásaink közül egyet sem voltunk kénytelenek elhagyni hatósági engedély hiánya miatt. Előfordult ugyan néhány esetben, hogy a műsorban feltüntetett időpontra nem kaptuk meg a szükséges hatósági engedélyt, részben technikai okok miatt, részben pedig, mert a hatóság nem volt hajlandó engedélyt adni, de személyes közbenjárásra az akadályok elhárultak s újabb kérés beadásával későbbi időpontra sikerült az elmaradt előadások megtarthatására is engedélyt nyernünk. A kérdés történetéhez tartozik azonban az a tény is, hogy Egyesületünk mindig nagyon óvatos az előadás-sorozatok összeállításában. Kerül minden olyan tárgykört, avagy címet, mely a legkisebb mértékben is kifogásolható lehet bármilyen okból a hatóságok részéről.

1936. január 1-től 1936. december 31-ig a szakosztályok a következő előadásokat tartották:

Népszerűsítő előadások:

(a megtartás sorrendjében):

I. Bölcsészet-, nyelv- és történettudományi Szakosztály:

1. *Reischel Arthur*: Az első magyar regény. 2. *Dr. Imre Lajos*: A közösségi élet pedagógiája. 3. *Dr. Biró József*: Az „erdélyi“ barok. (Vetített képekkel.) 4. *Biró Sándor*: Román-magyar történeti kapcsolatok. 5. *Járosi Andor*: A mai életrajzi regény. 6. *Dr. Tavaszy Sándor*: Nietzsche. 7. *Dr. Jancsó Elemér*: Aranka György és kora.

II. Természettudományi Szakosztály:

1. *Cseke Domokos*: Az Alduna és a román tengerpart. (Vetített képekkel.) 2. *Dr. Tulogdy János*: A természettudományok haladása az utolsó két évtizedben. 3. *Husz Ödön*: Az élettudomány fejezeteiből. Születés és halál a szervezetek faji életében. (Vetített képekkel.) 4. *Dr. Tulogdy János*: A természet védelme és a nemzeti parkok. (Vetített képekkel.) 5. *Dr. Ferenczi Sándor*: Románia halvilága. (Vetített képekkel.) 6. *Dr. Szász Ferenc*: Meteor-katasztrófák. (Vetített képekkel.) 7. *Xántus János*: A sivatagok, mint a kultúra bölcsői. (Vetített képekkel.) 8. *Bányai János*: A „székelyföldi“ fehér földek ipari

jelentősége. (Vetített képekkel.) 9. *Xántus János*: Az ismeretlen Spanyolország. (Vetített képekkel.) 10. *Dr. Tulogdy János*: A levegő meghódításának legújabb eredményei: a vitorlás repülés. (Vetített képekkel.)

III. Orvostudományi Szakosztály:

1. *Dr. Koleszár László*: A rekedtségről. (Vetített képekkel.)
 2. *Dr. Schmidt Béla*: Hogy nyert világjelentőséget a magyar paprika?
 3. *Dr. Koleszár László*: Az orvostudomány haladása a háború óta. (Vetített képekkel.) 4. *Dr. Osváth Lajos*: A reumáról. (Vetített képekkel.) 5. *Dr. Stern Vilmos*: Újabb haladás a belső elválasztás tanában. 6. *Dr. Boér László*: Milyen sport való a nőknek? 7. *Dr. Schmidt Béla*: Kolumbustól Ehrlichig. (Vetített képekkel.)

IV. Jog- és társadalomtudományi Szakosztály:

Petrovay Tibor: A részvénytársaságtól a szövetkezetiig.

Szakelőadások:

I. Bölcsészet-, nyelv- és történettudományi Szakosztály:

1. *Dr. Rajka László*: Jókai bűnügyi történetei. 2. *Herepei János*: Régi verses emlékeink. 3. *Dr. Jancsó Elemér*: Nyelv és társadalom. 4. *Dr. Varga Béla*: A neveléstudomány bölcséleti alapvetése.

II. Természettudományi Szakosztály:

1. *Dr. Balogh Ernő*: Újabb adatok a „komárniki“ barlanghoz. 2. *Dr. Balogh Ernő*: Újabb adatok a „meziádi“ barlanghoz. 3. *Dr. Balogh Ernő*: A „popováci“ barlang.

III. Orvostudományi Szakosztály:

1. *Dr. Koleszár László*: Högyes Endréről, mint a mystagmustan felfedezőjéről. (Elnöki székfoglaló értekezéslet.) 2. *Dr. Mátyás Mátyás*: A thrombosisról. 3. *Dr. Péterfy Pál*: Gégefekélyek fertőzőbetegségeknél. (Vetített képekkel.) 4. *Dr. Koleszár László* és *Dr. Herskovits Izidor*: Tüdőtályog gyógyult esete. (Betegbemutatás.) 5. *Dr. Osváth Lajos*: Fogeredetű tályogok punctiós kezeléséről. (Betegbemutatás.) 6. *Dr. Herskovits Izidor*: Ritkább röntgen-képek a csontdiagnostica köréből. (Betegbemutatás.) 7. *Dr. Márkos György*: Az acetonehányásról és annak jelentőségéről egy bélelzáródásos eset kapcsán. 8. *Dr. Herskovits Izidor*: Igazi- és áldiverticulumok a tápcső mentén, különös tekintettel azok felismerésére és gyakorlati fontosságára. 9. *Dr. Orient Gyula*: Ascorbinsav C vitamin jelentősége. (Eredeti anyag bemutatása.) 10. *Dr. Farkas Sándor*: A fogak és focalis infectio-kérdés mai állása. 11. *Dr. Borsos Imre*: Hogyan gyógyítottam meg

egy ajakrákot. 12. *Dr. Herskovits Izidor*: Hordozható röntgen-apparátus a betegágynál. (A készülék bemutatása.) 13. *Dr. Hauber László*: A rákos daganatok és tbc-s elváltozások electrochirurgiája. (Filmvetítés.) 14. *Dr. Flechtenmacher Károly*: A gyomorsebészet mai állása, különös tekintettel a gyomorrákra és a duodenum-fekélyre. 15. *Dr. Flechtenmacher Károly*: Extrauterin terhesség különös esete. 16. *Dr. Márkos György*: Bronchotefániáról egy gyógyult eset kapcsán. 17. *Dr. Koleszár László*: Mastoiditis műtétek utáni primer-sebvarrás eredményei. (Saját eljárás.) 18. *Dr. Bogdán Károly*: A másodlagos vesevezér tünetek jelentőségéről. — Összesen 8 ülésben.

Előadásaink mindig teljesen ingyenesek és bárki által meghallgathatók. Az előadásokról előzetesen nyomtatott műsört bocsátunk az Egyesület tagjai és az érdeklődő közönség rendelkezésére. Közleményekkel a napilapok is támogatják előadásainkat, az előadásokról beküldött hirdetések mindig ingyen közlik. Fogadják itt is lekötelező szívességükért hálás köszönetünket.

Amily örömmel állapítottuk meg az előbb, hogy az Egyesület székhelyén hirdett mindegyik előadásunkat megtarthattuk, mert végeredményben mindegyikre megkaptuk a hatósági engedélyt, éppoly leverőleg hat reánk, midőn arról kell jelentést tennünk, hogy az 1936. augusztus hó 23—25. napjára Timișoara-Temesvárra kitűzött vándorgyűlésünket, mely orvoskongresszussal lett volna egybekötve, nem tarthattuk meg, mert minden utánajárással sem sikerült megszerezniünk a hatósági engedélyt. Hiába járt e célból az Egyesület küldöttsége a belügyminiszteriumban is. Még szomorúbb a dologban az, hogy az utolsó napig reménykedvén a hatósági engedély megszerzésében, kénytelenek voltunk minden előkészületet megtenni, úgyannyira, hogy a vándorgyűlésre előirányzott összeg nagy részét az előkészületek felémésztették a nélkül, hogy a tudomány terjesztését célzó összeg bármily kevéssé szolgálhatta volna a tudományos törekvések előmozdítását. A kinyomatott és szétküldött meghívó tanúsága szerint a vándorgyűlésen 25 népszerűsítő előadás, az orvoskongresszuson 57 szakelőadás lett volna. Az orvoskongresszus előadói között olyan külföldi professzorok is szerepeltek, kiknek európai viszonylatban is ismert nevük van. Csak sajnálni tudjuk, hogy nagy gonddal előkészített és tudományos szempontból sokat ígérő vándorgyűlésünket a megértés hiánya elgáncsolta. — Az Egyesület választmánya a vándorgyűlés ügyét emlékiratban a Román Tud. Akadémia tudomására hozta s kérte támogatását hasonló esetek elkerülése céljából.

A csaknem az E. Múzeum-Egyesülettel egyidős folyóiratunk eddigi neve helyett csak Múzeum néven jelent meg és sokszor a kiszedett tanulmányokat kénytelen volt elhagyni, mert a cenzúrázás teljesen érthetlenné tette azokat. Itt azokról a tanulmányokról van szó, amelyekben épen a régi helyneveken van a hangsúly s ezek nem használhatása esetén megdőlné a tanulmány közlésének értelme. *Dr. Iorga Miklós* történettudós, volt miniszterelnök és *dr. Gyárfás Elemér* szenátorunk szíves közbenjárására 1935-ben

Egyesületünk kapott is egy belügyminiszteri engedélyt, hogy folyóiratunk a történeti és nyelvészeti tanulmányokban azokat a helyneveket használhatja, melyek az illető korban használtak. Az 1936. évben azonban az illetékes hatóság nem vette figyelembe a régi miniszteri engedélyt. Ebben az ügyben az Egyesület ismételten a belügyminiszteriumhoz fordult s ismét kérte dr. Iorga Miklós volt miniszterelnök úr és dr. Gyárfás Elemér szenátorunk szíves közbenjárását. A kapott hivatalos értesítés szerint a belügyminiszterium megengedte, hogy folyóiratunk az „Erdélyi Múzeum“ címet viselhesse s a folyóiratban közölt szövegben a földrajzi neveket két nyelven használhassuk. — Javasoljuk, hogy mondjon a t. Közgyűlés köszönetet dr. Iorga Miklós volt miniszterelnök úrnak és dr. Gyárfás Elemér szenátorunknak szíves támogatásukért, melyet Egyesületünkkel szemben ismételten tanúsítottak.

Dr. György Lajos főtktár szerkesztésében megjelenő folyóiratunk az elmúlt évben 3 füzetben összesen 346 oldalon jelent meg. A vele kapcsolatos „Tudományos Füzetek“ száma 81-ről 90-re emelkedett. Az Orvostudományi szakosztály dr. Veress Ferenc és dr. Koleszár László szerkesztésében kiadta az „Értesítő“-ben az 1932—33. évek tudományos szaküléseinek anyagát. A szakosztály „Értesítő“-jének XLVI. kötete 252 oldalon jelent meg.

Nem jelent meg a múlt évben sem az Egyesület 75 éves jubileumi Emlékkönyve. Az Emlékkönyv kiadása az 1937. évre is fel van véve a munkatervbe, esetleg két kötetben, melyek közül a választmány határozata értelmében egyelőre csak a szakosztályok történetét tartalmazó kötet jelenik meg, az E. Múzeum-Egyesület ötvenéves és huszonötéves történetét tartalmazó kötet további határozatig nem jelenik meg.

Nem jelent meg a tervbevett „Szádeczky Gyula-Emlékfüzet“ sem. Ennek oka az, hogy a szerzők még nem készültek mindnyájan a tanulmányaikkal. Remélhetőleg azonban az 1937. évben az Emlékfüzet meg fog jelenni.

A folyóirata és kiadványai ellenében az E. Múzeum-Egyesület és a külföldi intézetek és folyóiratok között fennálló csereviszony nagyon sok kívánnivalót hagy hátra. Hozzánk nagyon hiányosan érkeznek a folyóiratok, a külföldi intézmények pedig szintén sok esetben reklamáltak kiadványainkat. Mi minden esetben pótoltuk a meg nem érkezés miatt előállott és nekünk jelentett hiányokat. Természetesen a régebbi kiadványainkra vonatkozó óhajoknak nem mindig tudtunk eleget tenni, mert már sok régebbi kiadvány kifogvott. Hosszú volna felsorolni mindazon külföldi intézményeket, melyek Egyesületünket ilyen célból a múlt évben felkeresték.

Az Egyetemi Könyvtárat a múlt évben is zavartalanul látogatták mindazok, kiknek birtokában volt az E. Múzeum-Egyesület tagigazolványa. Az igazolványt kérésre mindazok megkapták, kik tag-sági kötelezettségüknek eleget tettek.

A múlt évben is ingyen küldtük meg 50 példányban falusi tanítóknak és papoknak a „Magyar Népegészségügyi Szemlé“-t. Hiszünk, hogy a népegészségügy előmozdítását szolgáltuk e kitűnően szerkesztett folyóirat ingyenes megküldésével. A legtöbbje azoknak, kik ingyen kapják e folyóiratot, nem is sejti, hogy Egyesületünk teszi lehetővé nekik e folyóirat olvashatását. Ha véletlenül megtudják ezt, megható az a hang, amellyel köszönetet mondanak Egyesületünknek. A múlt évben az 50 példányért 4000 lejt fizettünk a „Magyar Népegészségügyi Szemle“ szerkesztőjének. Fogadja köszönetünket e helyről is megérintő szívességéért. A szétküldést ezévből is a Magyar Népheti folyóirat kiadóhivatala volt szíves vállalni csupán a készkiadások megtérítése ellenében. Szívességéért itt is köszönetünket nyilvánítjuk.

A tárvizsgáló bizottságok jelentése és a rendelkezésünkre álló adatok szerint gyűjteménytarainkban a következő gyarapodások voltak:

A Könyvtár gyarapodása 93 mű 127 kötetben. Az Egyesülettől kapott dotációt csaknem teljes egészében könyvkötésre fordították, 339 kötetet köttettek be. Gyarapodott még a Könyvtár 53 kötet folyóirattal. Úgy a könyvek, mint a folyóiratok nagyrészt ajándék és eserepéldányként jutottak a Könyvtár birtokába. — A levéltárban főleg rendező, konzerváló és tisztító munka folyt. Kisebbszámú gyarapodás az Egyesület adminisztrációs kiadásainak terhére, a választmány utólagos jóváhagyásával, vásárlás útján történt. A Könyvtár-igazgatóság a még 1934-ben a levéltár konzerválására az Egyesülettől kapott 10.000 lej rendkívüli segélyről még most sem tud elszámolni, mert a szükséges hártypapírt külföldről nem tudta beszerezni s így a múlt év végén előzetes próba után belföldi hártypapírt vett, mely a külföldinek csak a felébe került. Így a rendelkezésre álló összegből sokkal nagyobb mennyiségű papírt tudtak beszerezni. A papír a jelentés szerint jónak bizonyult. A javító munkálatok folyamatban vannak. — A tárvizsgáló bizottság jelentése alapján a levéltár konzerválására a dotáción kívül kisebb összeget javasolunk az idej költségetesbe beállítani.

Itt tartom helyénvalónak megemlíteni, hogy az Egyesület választmánya Merza Gyula egyesületi ellenőrünket, főleg a könyvtárnak tett többszöri ajándékozás elismerésül, az E. M. E. alapító tagjává választotta.

Az Érem- és régiségtár igazgatóságának jelentése szerint, az Egyesülettől a választmány hozzájárulásával kivételesen egy összegben felvett dotációt a középkori és modern kerámia kiállítási állványára fordította. A jövő évre ismét kéri a dotációnak kivételesen egy összegben való felvehetését. Gyarapodást csak az Orosz Endre által ajándékozott római és középkori kőanyag jelentett. Orosz Endrét többszöri ajándékaiért, melyet főleg az Érem- és régiségtár, de több ízben a Könyvtár számára is tett, a választmány hálája és elismerése jeléül szintén az E. M. E. alapító tagjává választotta.

Allattárunk és Növénytarunk a dotációt a választmány hozzájárulásával a gyűjtemények fenntartására, konzerválására fordította.

A tárvizsgáló bizottságok jelentései szerint a fentebbi négy tárban minden tekintetben a legteljesebb rend van. A gyűjtemények épsége biztosítottnak látszik. A tárigazgatók készséggel adták, vagy adatták meg az Egyesület kiküldötteinek a kért felvilágosításokat. Azt is meg kell állapítanunk, hogy ha régebben voltak is kívánnivalók e négy tár egyik-másikában a gyűjtemények elhelyezésére vonatkozólag, a tárigazgatók igyekeztek adandó alkalommal az elrendezésen javítani. Ilyen örvendetes javulásról tesz most is jelentést a könyvtárvizsgáló bizottság, mikor közli, hogy a Régi Magyar Könyvtár kettős sorban való elhelyezése megszűnt, mert az igazgató jóvoltából egy három méteres üveges szekrényt bocsátottak rendelkezésre.

Meghatódottan jelentjük, hogy az Állattár igazgatója, dr. Ioan A. Scriban egyetemi tanár, ez alkalommal utóljára tette meg jelentését a dotáció felhasználásáról. 1937. január 21-én tragikus hirtelenséggel elhunyt. Temetésén Egyesületünket az E. M. E. titkára képviselte. Csodálatos a Gondviselés útja. Más évben előfordult, hogy az elhunytak január hóban ismételten fel kellett a figyelmét hívnunk, hogy az elszámolásról szóló igazoló iratokat küldje be, most jóelőre már 1936. októberében beküldötte azokat. Mint nem Transylvánia-Erdély szülötte, eleinte nehezen tudta megérteni Egyesületünk és az ő igazgatása alatt álló intézet viszonyát, de már évek óta az ellenőrző bizottság a legnagyobb rendről tesz jelentést. Ez alkalommal is a december 7-én kiszállt bizottságot a legnagyobb udvariassággal fogadta.

Az előbbi négy tárról szóló jelentéssel ellentétben az Ásványtár állapotáról ez alkalommal sem tehetünk jelentést, mert az Ásványtár igazgatója az 1937. január 11-én ellenőrzésre kiszállott bizottságot most sem volt hajlandó megbízatása teljesítésére a tárba beengedni. A közgyűlés nem haladhat el szó nélkül e jogtalan cselekedet mellett s tiltakozó szavát most is fel kell emelnie a miniszteriumnál az Ásványtár igazgatóságának évenként megismétlődő önkényes és jogellenes magatartása ellen, hogy a tulajdonost megakadályozza saját tulajdona számbavételében.

Az E. M. E. vagyoni állapota, az 1936. december 31-i helyzetet feltüntetve, a következő: Az alapok értékpapírjainak összege változatlanul 262151.85 lej, az alapok takarékbetétjeinek összege változatlanul 183392 lej, régi kétes követelések 18667.37 lej, a Str. Regala 1.—Majális-utca 1. sz. ház ingatlan vételára illetékekkel s költségekkel 1093000 lej, készpénzkészlet 215564 lej, összesen tehát 1772773 lej 22 bani, ami a múlt évi vagyonállapothoz képest 102675 lej többletet jelent. E többlet elsősorban abból állott elő, hogy az 1936. évben nem került még kiadásra, miként jelentésünk előbbi részében ismertettük, az E. M. E. 75 éves jubileumi Emlékkönyve és a Szádeczky-Emlékfüzet. E tételek az idejű költségvetésben ismét szerepelnek. A fenti vagyon-állaghoz járul még a gróf Wass Ottilia-féle ingatlan értéke. — A számvizsgáló bizottság megvizsgálta a folyóirat, házgondnok, szakosztályok és titkár számadását és az iratkezelést. Mindent rendben talált.

Az 1936. évben a rendes közgyűlésen kívül hét választmányi ülést tartottunk. A választmány az ügyeket 152 jegyzőkönyvi szám alatt intézte el. Az iktatókönyv 492 ügyszámot tüntet fel.

A letűnt évben szeretett Elnökünkön kívül örök búcsút mondtak Egyesületünknek: Dr. Hirschler József kanonok (Cluj-Kolozsvár), Dr. Ilosvay Lajos nyug. egyet. tanár (Budapest) alapító tagok; Baresay Tamás földbirtokos (Gilău-Gyalu), Bors Mihály földbirtokos (Sând-Szind), Csutak Vilmos főgimn. igazgató (Sfântul Gheorghe-Sepsiszentgyörgy), Félegyházy Antal nyug. főgimn. tanár (Odorheiu-Székelyudvarhely), Dr. Goldmann Árpád orvos (Oradea-Nagyvárad), Horosz Ignác kereskedő (Cluj-Kolozsvár), Dr. Jancsó Ödön orvos (Cluj-Kolozsvár), Dr. Király Géza ügyvéd (Cluj-Kolozsvár), Dr. Lórencz Béla orvos (Cluj-Kolozsvár), Dr. Lükő Béla orvos (Sátmar-Szatmárnémeti), Pálffy Márton főgimn. tanár (Cluj-Kolozsvár), Péter Antal nyug. polg. isk. igazgató (Turda-Torda), Dr. Petersberger Frigyes táblabíró (Cluj-Kolozsvár), Dr. Szokol Pál nyug. bányafőtanácsos (Baia Sprie-Felsőbánya), Torday József vezérigazgató (București), Veress Gábor zenetanár (Aiud-Nagyenyed) — rendes tagok. Mindnyájan hű tagjai voltak Egyesületünknek s fáj a búcsú tőlük mindannyioktól. Mégis egyesek olyan nagy szolgálatokat tettek az Egyesületnek, hogy a köteles megemlékezésen túl nem hagyhatjuk megemlékezés nélkül különös érdemeiket. A fáradhatatlanul tevékeny Csutak Vilmos az E. M. E.-nek írásban és szóban odaadó munkása volt, dolgozatai folyóiratunkban és emlékkönyveinkben jelentek meg, népszerűsítő előadás tartására többször városunkba jött. Legnagyobb érdeme talán mégis a sft.-gheorghei-sepsiszentgyörgyi vándorgyűlésünk rendezésében kifejtett buzgalma. Temetésére az Egyesület dr. Tavasz Sándor szakosztályi elnököt küldte ki képviselőjéül, ki a ravatalra koszorút helyezett s a sírnál méltatta az elhunyt érdemeit. Dr. Hirschler József plébános-kanonok választmányunknak is tagja volt, de főleg azzal írta be nevét az E. M. E. történetébe, hogy letétként fontos és nagyértékű, főleg egyházi vonatkozású tárgyakat helyezett Érem- és régiségtárunkba. A hála jeléül ravatalára koszorút helyeztünk. Dr. Jancsó Ödön orvos Orvostudományi Szakosztályunknak választmányi tagja és üléselnöke volt, ki szak- és népszerűsítő orvostudományi előadásaival gyakran szerepelt előadóink között. A szakosztály koszorút helyezett ravatalára s a ravatalnál búcsúbeszédet a szakosztály akkori titkára, dr. Feszt György, mondott. Lórencz Béla szintén az Orvostudományi Szakosztályban fejtett ki munkásságot. A szakosztály elnöke, dr. Koleszár László, búcsúztatta el s helyezett sírjára koszorút. Pálffy Márton a Bölcsész-, nyelv- és történettudományi Szakosztály állandó munkásai közé tartozott. Nagy lelkesedéssel előadott komoly értékű tanulmányait és népszerűsítő előadásait egyforma érdeklődéssel hallgattuk. A szakosztály koszorút helyezett ravatalára.

Ha összehasonlítjuk az 1936-ra készített munkatervet az itt vázolt 1936. évi munkateljesítménnyel, szomoruan kell megállapítanunk, hogy a munkatervet csak részben sikerült megvalósítanunk. Az elmaradt vándorgyűlés, a még meg nem jelent Emlékkönyv és Emlékfüzet vádolni látszanak. De akik Egyesületünk belső életében résztvesznek, jól tudják, hogy a meg nem valósult tervek talán több gondot és aggodalmat okoztak és több energiát emésztettek fel, minha valóra válthattuk volna őket.

A választmány nevében:

Dr. Kántor Lajos
titkár.